

Costache NASTASĂ

Costache NASTASĂ s-a născut la 14 mai 1934, în Comuna Boroaia, Județul Suceava. Militar de carieră, a absolvit Școala Militară de Ofițeri Activi de Artilerie în 1955, și Academia Militară Generală, promoția 1970 (acum Universitatea Națională de Apărare) și posedă Licență în Știință militară. Este pensionar din anul 1990, după ce a activat peste 37 de ani în armată, cu grad de colonel.

Afilieri

- Societatea Scriitorilor Militari și Salonul Literar al Cercului Militar Național;
- Clubul de rebus din Drobeta Turnu-Severin, 1962-1967;
- Societatea Română de Haiku, din 2020;
- Societatea Scriitorilor Români, din 2023;
- Clubul Epigrafiștilor "Cincinat Pavelescu" București din 2022;
- Cercul Inginerilor Epigrafiști "Viorel Martin" al AGIR, din 2023;
- Cercul Scriitorilor Ingineri al AGIR, din 2023;
- Uniunea Epigrafiștilor din România din 2025;

Colaborări

- "Rebus" (Flacăra), 1962-1998 ;
- "Rebus Club Divertisment" și "Supercareuri" (fantezii rebusiste, șarade și microșarade în versuri), 1962-1998;
- "HAIKU" (poeme haiku, senryu, tanka și haibun), din 2019;
- "PRO ARME" – (epigrame, șarade cazone);
- "CAIET DE CLUB - Cincinat Pavelescu" – din 2022;
- "Ing Epigrama" din 2025.

Cărți publicate

- ÎN KAKI ȘI-N ROZ BOMBON – cronici ri(t)mate și altele – Editura Casa Scriitorilor,

2005;

- TOLBA CU SĂGETI – epigrame și catrene – Editura PRO PLUMB, 2007;
- CĂLĂTOR PRIN JUNGLA LUMII – fabule și pasteluri – Editura Societatea Scriitorilor Militari, 2009;
- PRICHINDEL ȘI VOINICEL – poezii pentru copii – 2018;
- TINEREȚE FĂRĂ TINEREȚE – amintirile unui artilerist – Editura Favorit, 2022;
- PARADA ENIGMELORE (șarade în versuri) – Editura Izvorul Cuvântului, 2023;
- STAȚIA ERO(R)ILOR – crochiuri satirico-umoristice – Editura Dynasty Print Art, 2023

Extrase din aprecieri critice

“Multe dintre schițele strânse în acest volum pot fi oricând transpuse pe scenă, în spectacole de varietăți sau în videoclipuri umoristice, cum este moda acum, pe internet. Dar ele ne oferă, întâi de toate, o lectură agreabilă, potrivită pentru orice vacanță. Pilulele umoristiceale lui Costache Nastasă vor avea, cu siguranță, succes la public și vor face deliciul cititorilor”. (**Liviu VIȘAN**, în prefața volumului *STAȚIA ERO(R)ILOR*)

“Concluzionăm că neastâmpăratul cronicar al clipei care rămâne, colonelul și poetul Costache Nastasă, ne oferă și de data aceasta o carte de vacanță și, totodată, o mostră de gândire creativă, o plachetă de “trei sau mai multe în una” născută din singurătatea din ultimii ani, e drept însă că și din libertatea fizică și intelectuală postdecembristă, în fond din capacitatea omului de a crea o bijuterie literară șlefuită cu migală, bine încheată, cu “piese” lucrate mathematic, punctuate de o emoție suavă, una pe cât de surprinzătoare și complex (chiar complicată) la o primă vedere, pe atât de agreabilă și, în esența ei, instructivă.” (**Dan GÎJU**, în prefața volumului *PARADA ENIGMELORE*)

“...o carte cinstită, isprava unui om născut la țară, cu educația completată în cazarmă, instituție care-l formează profesional, pe de o parte, însă, în același timp îi și limitează anumite orizonturi...”

Dar cum o carte scrisă (și publicată) e de o mie de ori mai bună decât una rămasă-n proiect, în *stand by* ori pur și simplu în imaginație, iar aceasta pe care tocmai am avut șansa să o parcurgem în premieră ne-a satisfăcut pe deplin așteptările din multe puncte de vedere, conchizând că pe artileriștii de profesie (...) îi va bucura în și mai mare măsură, nu ne rămâne decât să-i urăm camaradului nostru – bun venit în divizia de aur a tunarilor-scriitori...” (**Dan GÎJU**, în prefața volumului autobiografic *TINEREȚE FĂRĂ TINEREȚE – amintirile unui artilerist*)

“Într-o reuniune de-a noastră (...) Costache Nastasă a rememorat atunci un crâmpeli din adolescență, din vremea când era coleg de clasă și prieten bun cu Nicolae Labiș. Glasul său blajin, de povestitor înăscut, cum sunt mai toți moldovenii care cochetează cu literatura, ne-a cucerit pe toți. (...) Costache Nastasă va rămâne pentru mine un poet. Un poet sensibil.” (**Liviu VIȘAN**, în prefața volumului *CĂLĂTOR PRIN JUNGLA LUMII – fabule și pasteluri*)

“Prin volumul de față, autorul întinde o capcană partenerului său într-ale discuției, cititorului; măsura cadrelor “bine temperate” nu vine din coordonatele unui spațiu exclusiv real ci stă mai degrabă sub semnul timpului afectiv. Acesta și altul este

elemental care redimensionează câmpul vizual. (...) kaki-ul provine de la uniformă militară, iar rozul stă drept mărturie pentru o lume percepută adesea sub canonul patriarhalului. Aceste două planuri sunt completate în final de o a treia secțiune în care Costache Nastasă adună acrostihuri, pasteluri, fabule ori poezii cu formă fixă de rondel, sonnet etc.” (**Marius MANTA**, în prefața volumului **ÎN KAKI ȘI-N ROZ BOMBON** – cronici ri(t)mate și altele)

Extrase din operă

Epigrame

Se caută premier

*Consultări la Cotroceni;
Se dorește-un om integru;
Chix de politicieni,
Că tot iese fumul negru!*

Negocieri

*Fiecare-i imbatabil,
Iar principiu-i imuabil:
"Nu intru la guvernare,
Dacă nu-mi dați halca mare!"*

Mii de firme la o singură adresă

*S-o lămurim de la-nceput:
Firmele-s destul de dese;
Dar, profit "n-au prea făcut";
"Profitul" mare-i la ...adrese!*

Excavatoristul

*„Eu la muncă-s serios
Și, de-ar fi să fac chef după,
Chiar și vinul fin, spumos,
Nu pot ca să-l beau din cupă!"*

Fabule și pasteluri

Casa părintească

*E-apăsătoare liniștea-n urechi
Și-n curte bălăriile-s de coasă;
Miroase peste tot a lucruri vechi,
Căci au "plecat" ai mei, demult, de-acasă.*

Asistenta medical

*Medical, n-am a mă plânge
Mă tratează cu migală.
Dar, atunci când mă atinge,
Negreșit, mă bagă-n boală!*

Strategie

*Așa e la militari:
Când lovesc în inamici,
Obțin și victorii mari,
Folosind doar drone mici!*

Ignorantul

*În biblioteca lui din vilă,
Cu cărțile-i legate-n piele,
Mi-a declarat, spre a mea milă,
Că n-a citit niciuna dintre ele!*

Pilotul

*Tot vorbești de pirostriei
Și-nțeleg că te însori;
Dar nevasta cum o ții,
Când tu ești cu capu-n nori?*

Penița, penelul și creionul

*Într-un weekend, la o cafea,
Penița și un mic penel
Se înfruntau pentru-a vedea
Cine-i vedeta: ea sau el?*

*Înfundul curții gardul este rupt
Și-acoperișul ploile le lasă...
Să putrezească ce-i pe dedesubt,
Că nimeni n-a mai dat deloc pe-acasă.*

*Pe oalele de lut întoarse-n gard
S-a așternut o mîzgă foarte groasă;
Mi-e frică să le-ating, să nu mă ard...
De dorul meu nestăvilit de casă.*

*E rînced aerul din încăperi
Iar apa din fântână e măloasă;
Păianjenii țes pânza nestingheri;
Ce jalnic a ajuns a noastră casă!*

*Căsuța noastră a îmbătrânit
Și-mi pare mie-acuma mult mai joasă;
Și Soarele-i mai trist spre asfințit
Dar, mai arunc-o rază înspre casă.*

*Năvalnic amintirile se strâng,
Iar inima din pieptu-mi vrea să iasă;
M-așez pe prag și-o lacrimă-mi înfrîng,
De bucurie că-s din nou, ACASĂ*

*"Eu scriu fain" – zicea penița;
"Și-n orice acte serioase,
La litere îmi dau silința
Să le scot subțiri sau groase.*

*Tu, ca să-ți spun, mă uimești
Cum mîzgălești cu sîrg o pânză;
Și chiar nu-i greu ca să ghicești
C-acel tablou nu are-o miză".*

*"Nu că aș bate-n apărare
Dar, tot ce spui, e intrigant;
Căci, modul meu de exprimare
Este de-a dreptul elegant".*

*Creionul, insolent, de față,
Se hotără să intervină
Și exprimă, scurt, o povață
Care-i veni la îndemână:*

*"Să nu mă credeți deplasat"
Zise c-un timbre monoton;
"Dar și Da Vinci ne-a lăsat
Destule schițe în ...creion!*

*Spune scurta mea poveste
Și cred c-ați înțeles-o bine,
De mare importanță este
Să lași o urmă după tine!"*

Ca semnatar al acestui profil de autor, trebuie să-l felicit pe colonelul-scriitor care nu a "bătut în retragere" nici după pensionare, ci doar a schimbat armele cu arsenalul cuvintelor meșteșugite, dezvăluindu-ne o parte din trăirile unui om cu convingerea datoriei împlinite și lăsând "o urmă" după sine.

"La urma urmei, de ce ar fi interesantă viața mea? Poate pentru că am avut o copilărie fără alinturi peste care s-a suprapus războiul, o adolescență marcată de lipsuri de toate felurile, o tinerețe fără tinerețe, o vîrstă a "doua" în care am muncit pe brînci (și pentru alții) și, în fine, o bătrînețe marcată de numeroase dezamăgiri. (...) Ceea ce mi se pare însă demn de remarcat este faptul că și viața mea (în strînsă corelație cu a altora dintre semenii mei, desigur) poate oferi oricînd o filă memorabilă în cartea de istorie, dacă nu a țării mele, atunci a artileriei, arma în care m-am format și pe care am slujit-o toată viața." (Costache NASTASĂ – din volumul autobiografic TINEREȚE FĂRĂ TINEREȚE)

Sfat prețios

Un octogenar se prezintă la medical ORL și, ținînd morțiș să-și afișeze

cunoștințele de anatomie, zice:

- Domnule doctor, aproape că nu mai aud cu urechea stângă. Să fie, oare, în suferință chiar sistemul "nicovală-ciocănel-scăriță"?

Doctorul se uită în ureche, constată că este o scleroză din cauza vârstei și-i spune:

- Domnule, pot să aflu și eu ce meserie ați practicat?

- Sunt ofițer de artilerie.

- Ce grad?

- Colonel.

*Uitați ce zic eu: ia mai dați-o încolo de nicovală! Rugați-vă la Dumnezeu să vă funcționeze bine măcar "ciocănelul". În ceea ce privește "scărița", dacă n-ați ajuns până acum la ultima treaptă, asta e! Consolați-vă cu gândul că aveți în raniță "bastonul de mareșal!" (**Costache NASTASĂ**, din volumul STAȚIA ERO(R)ILOR)*

Mai mult decât atât, la cei 92 de ani, mi-a mărturisit că are în lucru și alte dovezi grăitoare ale preocupărilor sale literare.

Ioan GANEA-CHRISTU

Președinte al Clubului Epigramiștilor "Cincinat Pavelescu" București

Membru UZPR